

EEN FIK IN DE WHITE HILLS

Bob Evers drukte een vinger tegen de voorruit van de Dodge Durango. ‘Zie ik daar rook?’

Jan Prins boog zich voorover. ‘Dat,’ zei hij, ‘is rook. Niet zo ver weg ook.’

‘Kijken?’

‘Allicht, man. Zien we nog eens iets anders dan gebergte en roodbruin zand. Het ziet er naar uit dat er een fikkie aan de gang is.’

Bob gaf geen antwoord, maar zette zijn voet op het gaspedaal. De Dodge maakte een schuiver en vanaf de achterbank klonk een kreet. ‘Doen de heren het een beetje kalm aan?’

Jan boog zich achterover. ‘Wakker, walvis?’

‘Nee,’ zei Arie Roos. ‘Ik slaap nog voor minstens driekwart en dat wil ik zo houden. Ik wil verder dromen van groene valleien vol sinaasappelbomen en plastic containers met gallons vol heerlijk koel sap. Waar zijn we?’

Bob trok de Dodge uit een slip en keek nijdig naar de weg. ‘Zand,’ mopperde hij. ‘Overal ligt een flinterdun laagje zand. Dat spul is bijna even glad als ijs, weet je dat? Je zou denken dat je in een Durango met vierwielaandrijving toch rechtuit zou moeten kunnen, maar het is soms een grote glibberpartij.’

‘Rij dan niet zo hard, sufferd.’

Bob gaf een knor. ‘Ik koers op de rook af, maar
blijkbaar is er af en toe een zucht wind en dan zie ik
alleen maar stof. Als ik kalm aan doe, zijn we te laat.’

Arie trok zich zuchtend en puffend omhoog. ‘Betekent
dit geklets dat jullie niet weten waar we zijn?’

Jan tikte tegen de wegenkaart die hij op zijn schoot had.
‘We rijden door de Detrital Valley. Ik schat dat we op
een kilometer of tien van Lake Mead zitten. Daarnet
zagen we rook en daar koersen we op af.’

‘Waarom?’

‘Omdat we niets spannenders weten, daarom.’

Arie wreef met de rug van een hand over zijn ogen.
‘Heb ik lang geslapen?’

‘Een dik uur. Je bent een kilometer na de Hoover Dam
in slaap gevallen en je hebt een tocht rond een paar
pieken van de Black Mountains gemist. We zitten nu
tussen de Black Mountains en de White Hills in. Links is
het Zwarte Gebergte en rechts zijn de Witte Heuvels.’

Arie keek om zich heen. ‘Fantasierijke namen hebben
ze in dit deel van Arizona. Zijn we hier met een doel of
doen we maar wat?’

Bob wees voor zich. ‘We deden maar wat tot we een
doel vonden. Dat fikkie daar. Je zou zeggen dat we in de
buurt moeten zijn, maar het is net of het met ons
meerijdt. We komen geen steek dichterbij.’

‘Zit ik net aan te denken,’ zei Jan. ‘We rijden er met
een boog omheen, geloof ik.’

Arie loosde een zucht als een windhoos. ‘Deze Dodge is toch wat ze een SUV noemen? Een Sports Utility Vehicle. Hoe vertaal je zoiets? Sport Nuttigheids Voertuig? Laat dan eens zien hoe nuttig deze bak is. Gebruik de vierwielaandrijving en cross recht op de rook af.’

Bob keek zuinig. ‘Het is dat je hebt liggen ronken, rooie, anders zou ik je in je gezicht uitlachen. Het barst hier van de kloven en ravijnen. Voor we het weten, kachelen we een spleet in.’

‘Lijkt me sterk.’

Bob trok zijn bovenlip op. ‘Lijkt jou dat sterk? Dan zal ik je een demonstratie geven ...